

Belgische Kamer van Volksvertegenwoordigers

GEWONE ZITTING 1992-1993 (*)

15 DECEMBER 1992

WETSONTWERP houdende sociale en diverse bepalingen (art. 74 tot 77 en 162)

VERSLAG

NAMENS DE COMMISSIE VOOR DE
BINNENLANDSE ZAKEN, DE ALGEMENE
ZAKEN EN HET OPENBAAR AMBT (1)

UITGEBRACHT DOOR DE HEER
M. HARMEGNIES

DAMES EN HEREN,

Uw Commissie heeft deze artikelen van het door
de Senaat overgezonden wetsontwerp besproken tij-
dens haar vergadering van 3 december 1992.

**Deze artikelen werden besproken in openbare commissie-
vergadering.**

(1) Samenstelling van de Commissie :

Voorzitter : de heer Vankeirsbilck.

A. — Vaste leden :

C.V.P. HH. Breyne, Tant, Van Eet-
velt, Vankeirsbilck, Van-
leenhove.
P.S. HH. Dufour, Féaux, Har-
megnies (M.), Namotte.
V.L.D. HH. Beysen, Pierco, Van
houtte.
S.P. HH. Dielens, Peeters (L.),
Schellens.
P.R.L. HH. Bertouille, Pivin.
P.S.C. HH. Detremmerie, Sénéca.
Ecolo/ HH. Cheron, Viseur.
Agalev VI. H. Dewinter.
Blok
V.U. H. Van Vaerenbergh.

B. — Plaatsvervangers :

HH. Demuyt, Marsoul, Schuer-
mans, Taylor, Van der Poorten, Van
Peel.
HH. Canon, Eerdeken, Henry,
Janssens, Léonard.
HH. Cortois, Demeulenaere, De-
wael, Taelman.
HH. Bourgois (M.), Sleeckx,
Swennen, Vande Lanotte.
HH. Hazette, Severin, Simonet.
H. Charlier (Ph.), Mevr. de T'Ser-
claes, H. Hiance.
Mevr. Aelvoet, H. Detienne, Mevr.
Dua.
HH. De Man, Van den Eynde.
HH. Anciaux, Lauwers.

Zie :

- 752 - 92 / 93 :

- N° 1 : Ontwerp overgezonden door de Senaat.
- N° 2 en 3 : Amendementen.
- N° 4 : Verslag.
- N° 5 : Amendementen.
- N° 6 tot 9 : Verslagen.

(*) Tweede zitting van de 48e zittingsperiode.

Chambre des Représentants de Belgique

SESSION ORDINAIRE 1992-1993

15 DÉCEMBRE 1992

PROJET DE LOI portant des dispositions sociales et diverses (art. 74 à 77 et 162)

RAPPORT

FAIT AU NOM DE LA COMMISSION DE
L'INTERIEUR, DES AFFAIRES GENERALES ET
DE LA FONCTION PUBLIQUE (1)

PAR M.
M. HARMEGNIES

MESDAMES, MESSIEURS,

Votre Commission a examiné les présents articles
du projet transmis par le Sénat, lors de sa réunion du
3 décembre 1992.

**Ces articles ont été examinés en réunion publique de
commission.**

(1) Composition de la Commission :

Président : M. Vankeirsbilck.

A. — Titulaires :

C.V.P. MM. Breyne, Tant, Van Eet-
velt, Vankeirsbilck, Van-
leenhove.
P.S. MM. Dufour, Féaux, Har-
megnies (M.), Namotte.
V.L.D. MM. Beysen, Pierco, Van
houtte.
S.P. MM. Dielens, Peeters (L.),
Schellens.
P.R.L. MM. Bertouille, Pivin.
P.S.C. MM. Detremmerie, Sénéca.
Ecolo/ MM. Cheron, Viseur.
Agalev VI. M. Dewinter.
Blok
V.U. M. Van Vaerenbergh.

B. — Suppléants :

MM. Demuyt, Marsoul, Schuer-
mans, Taylor, Van der Poorten, Van
Peel.
MM. Canon, Eerdeken, Henry,
Janssens, Léonard.
MM. Cortois, Demeulenaere, De-
wael, Taelman.
MM. Bourgois (M.), Sleeckx,
Swennen, Vande Lanotte.
MM. Hazette, Severin, Simonet.
M. Charlier (Ph.), Mme de T'Ser-
claes, M. Hiance.
Mme Aelvoet, M. Detienne, Mme
Dua.
MM. De Man, Van den Eynde.
MM. Anciaux, Lauwers.

Voir :

- 752 - 92 / 93 :

- N° 1 : Projet transmis par le Sénat.
- N° 2 et 3 : Amendements.
- N° 4 : Rapport.
- N° 5 : Amendements.
- N° 6 : Rapports.

(*) Deuxième session de la 48e législature.

I.

TITEL II

HOOFDSTUK V

**BEPALINGEN BETREFFENDE HET
GEMEENSCHAPPELIJK PENSIOENSTELSEL
VAN DE LOKALE BESTUREN
(Artikelen 74 tot 77)**

A. Inleiding van de Minister van Pensioenen

De Minister stelt dat het gemeenschappelijk pensioenstelsel van de plaatselijke overheid is gebaseerd op een repartitiestelsel.

Concreet houdt dit in dat die plaatselijke overheden niet onmiddellijk de pensioenlast van hun personeel dragen, maar een geheel vormen waarin de verschillende deelnemers gezamenlijk de pensioenlast van hun vroegere personeelsleden dragen.

De bijdrage van elke aangesloten gemeente wordt jaarlijks vastgesteld naar rato van de loonsom die ze dat jaar aan haar vastbenoemd personeel heeft uitbetaald.

Een dergelijk financieringssysteem veronderstelt noodzakelijkerwijze een solidariteit tussen de verschillende aangeslotenen. Men kan niet zo maar toetreden of uittreden naar eigen goeddunken zonder het risico te nemen het financieel evenwicht van het stelsel in gevaar te brengen.

De toetreding is daarom onherroepelijk (artikel 161 van de nieuwe gemeentewet van 24 januari 1988).

De voorbije jaren is nochtans gebleken dat, indien men er zich niet voor hoedde, zich een gevaarlijke tendens ging ontwikkelen: de beëindiging van de aansluiting bij het gemeenschappelijk pensioenstelsel door de oprichting van intercommunale verenigingen die de OCMW-ziekenhuizen overnemen.

De werkwijze is tamelijk eenvoudig. De sanering van de openbare ziekenhuizen wordt verwezenlijkt door de pensioenlasten over te laten aan de OCMW's, die de vroegere beheerders van die ziekenhuizen waren. De nieuwe intercommunale verenigingen kunnen zodoende goedkoper aan hun personeel een pensioen aanbieden dat gesteund is op kapitalisatie.

Dat verschijnsel heeft uiterst nadelige gevolgen voor het gemeenschappelijk stelsel aangezien het de aangesloten besturen verplicht verder bij te dragen tot dekking van de pensioenlast van de aldus uitgetreden besturen.

In geval van uittreding uit het gemeenschappelijk stelsel van de lokale pensioenen blijven de lopende pensioenen namelijk definitief ten laste van dat stelsel, terwijl die welke na deze datum ingaan ten laste vallen van de uitgetreden instelling. Niettemin, wat de pensioenen betreft die zullen ingaan na de uittreding, zal krachtens de wet van 14 april 1965 tot

I.

TITRE II

CHAPITRE V

**DISPOSITIONS RELATIVES AU REGIME
COMMUN DES PENSIONS LOCALES
(Articles 74 à 77)**

A. Exposé introductif du Ministre des Pensions

Le Ministre fait valoir que le régime commun des pensions des pouvoirs locaux repose sur un système de répartition.

Cela signifie concrètement que ces pouvoirs locaux ne supportent pas directement la charge des pensions de leur propre personnel mais constituent un ensemble dans lequel les différents participants supportent collectivement la charge des pensions de leurs anciens agents.

C'est ainsi que la part annuelle supportée par chaque commune affiliée est fixée au prorata des traitements qu'elle a payés, pour l'année considérée, à ses agents définitifs en service.

Un tel système de financement suppose nécessairement l'organisation d'une solidarité entre les différents affiliés. On ne peut notamment, sans risquer de mettre en péril l'équilibre financier du régime, s'affilier ou se désaffilier au gré de ses intérêts propres.

C'est pourquoi, l'affiliation est irrévocable (article 161 de la nouvelle loi communale du 24 janvier 1988).

Au cours de ces dernières années, on a néanmoins constaté qu'une tendance allait se développer dangereusement, si l'on n'y prenait garde: la désaffiliation du régime commun des pensions par la création d'intercommunales reprenant les hôpitaux des CPAS.

Le procédé est assez simple: l'assainissement des hôpitaux publics est réalisé par l'abandon des charges des pensions aux CPAS, anciens gestionnaires de ces hôpitaux; les nouvelles intercommunales pouvant dès lors, au meilleur prix, offrir à leur personnel une assurance pension basée sur la capitalisation.

Ce phénomène conduit à des effets extrêmement préjudiciables pour le régime commun des pensions, puisqu'il impose aux administrations affiliées de continuer à couvrir la charge des pensions des administrations ainsi désaffiliées.

En effet, en cas de désaffiliation du régime commun des pensions locales, les pensions en cours restent définitivement à charge de ce régime, tandis que celles qui prendront cours après cette date sont à charge de l'organisme désaffilié. Toutefois, en ce qui concerne les pensions qui prendront cours dans les années qui suivent la désaffiliation, le jeu des quote-

vaststelling van een zeker verband tussen de onderscheiden pensioenregelingen van de openbare sector het belangrijkste deel van de kosten gedragen worden door het gemeenschappelijk stelsel van de lokale pensioenen.

Welnu, het is ongehoord dat in een repartitiestelsel, terwijl het gemeenschappelijk stelsel van de lokale pensioenen de bijdragen van de uitgetreden instelling niet meer int, dit gemeenschappelijk stelsel de volledige pensioenlast van voor het uittreden moet dragen evenals het belangrijkste aandeel van de toekomstige pensioenlasten die volgen na uittreden van de instelling uit de RSZPPO.

Deze bepalingen hebben dus tot doel de voor het gemeenschappelijk stelsel van de lokale pensioenen nefaste financiële weerslag te beperken. Die vloeit voort uit de afschaffing, de herstructurering of de wijziging van het juridisch statuut van een aangesloten instelling waardoor deze uit het gemeenschappelijk stelsel van de lokale pensioenen kan treden.

Tot slot wenst de Minister er nog aan toe te voegen dat zijn voornaamste bekommernis erin bestaat het evenwicht van het gemeenschappelijk stelsel te verdedigen maar hij ook wenst, door de aandacht te vestigen op de gevaren van een berekening op korte termijn, dat de personeelsleden in een systeem worden gehouden waarin de pensioenlast van de overheidssector solidair wordt verdeeld.

B. Bespreking

De heer Detremmerie beseft het belang van de maatregelen die noodzakelijk zijn om de solidariteit tussen de plaatselijke besturen te waarborgen.

Als een aantal gemeenten zich uit de gemeenschappelijke pensioenregeling terugtrekt door de oprichting van intercommunale verenigingen die bijvoorbeeld de OCMW-ziekenhuizen overnemen, kan immers worden gevreesd dat de overige gemeenten, die dan onvermijdelijk hun pensioenbijdragen ten behoeve van hun gewezen personeelsleden zullen zien stijgen, daarvoor moeten opdraaien.

Spreker heeft het vervolgens over de toestand van de stad Moeskroen waar het beheer van het openbaar ziekenhuis aan een intercommunale vereniging toevertrouwd werd. Bij wijze van overgangsmaatregel maakt het personeel van dat ziekenhuis nog ten minste tot eind dit jaar deel uit van het OCMW. Daarna zal het, naar het voorbeeld van wat reeds in Hoei, Bergen en Borgworm het geval is geweest, naar de nieuwe personeelsformatie van de intercommunale overgaan.

Welk standpunt zal de Minister innemen ten aanzien van de gemeenten die al door de leemte in deze wet bevoordeeld werden ?

Zullen de hier aan de orde zijnde maatregelen echt terugwerkende kracht hebben ? In het tegengestelde geval meent de heer Detremmerie, zelfs al geeft hij toe dat solidariteit binnen de regeling volstrekt noodzakelijk is, dat de verleiding groot zal zijn om het

parts, instauré par la loi du 14 avril 1965 établissant certaines relations entre les divers régimes de pension du secteur public, en fait supporter la part la plus importante par le régime commun des pensions locales.

On ne peut évidemment admettre qu'alors qu'il ne perçoit plus les cotisations de l'organisme désaffilié, le régime commun des pensions locales ait à supporter la totalité de la charge des pensions d'avant la désaffiliation, ainsi que la part la plus importante de celles à venir, dans les années qui suivront la désaffiliation de l'organisme à l'ONSSAPL.

C'est pourquoi les dispositions à l'examen visent à limiter les effets financiers pervers qui résulteraient de toute suppression, restructuration ou encore modification du statut juridique d'un organisme affilié, ayant pour effet d'entraîner sa désaffiliation au régime commun des pensions locales.

En conclusion, le Ministre précise que son principal souci en cette affaire a été de défendre l'équilibre d'un régime, qui risquait d'être mis en péril, mais aussi de maintenir les agents dans le système de solidarité générale de répartition des pensions du secteur public, en attirant l'attention sur les dangers d'un calcul à trop court terme.

B. Discussion

M. Detremmerie déclare comprendre la portée des mesures qui doivent être prises pour garantir la solidarité entre les pouvoirs locaux.

En effet, si plusieurs communes se désaffilient du régime commun des pensions par la création d'intercommunales reprenant, par exemple, les hôpitaux des CPAS, cela risque de pénaliser les communes restantes, qui se verront alors immanquablement confrontées à une hausse de leurs cotisations en matière de pensions de leurs anciens agents.

L'intervenant évoque la situation de la ville de Mouscron où la gestion de l'hôpital public a été confiée à une intercommunale. A titre transitoire, le personnel fait encore partie, jusqu'au moins la fin de l'année, du CPAS. Après, il passera dans le nouveau cadre de l'intercommunale, à l'instar de ce qui s'est fait à Huy, Mons et Waremmes.

Quelle sera l'attitude du Ministre à l'égard des communes qui ont déjà bénéficié de cette lacune dans la législation ?

La rétroactivité des mesures à l'examen sera-t-elle effective ? Dans le cas contraire, *M. Detremmerie*, même s'il concède de la nécessité d'une indispensable solidarité dans le système, estime que la tentation sera grande d'effectuer le transfert du personnel du

personeel van het OCMW vóór 31 december 1992 naar de intercommunale over te hevelen.

Een en ander zal de stad in staat stellen ongeveer 60 miljoen frank te besparen.

De heer Pierco is het met de in deze artikelen gehuldigde opvatting eens.

Een onverkorte eerbiediging van de gemeentelijke autonomie heeft tot logisch gevolg dat de vroede vaders verantwoordelijk zijn voor hun daden. Dat betekent dus dat zij geen systemen mogen uitdokteren of financiële constructies in elkaar mogen knutselen waardoor zij die verantwoordelijkheid kunnen ontlopen; zij moeten de verbintenissen die zij in het verleden hebben aangegaan blijven nakomen en in dat opzicht zijn de geplande maatregelen bijzonder relevant.

De heer Bertouille brengt onder de aandacht dat artikel 74 van het ontwerp van toepassing is op het specifieke geval van de intercommunale vereniging voor sociaal dienstbetoon van Charleroi. Heeft de tegen 1 januari 1993 geplande nieuwe toetreding betrekking op de gemeenschappelijke pensioenregeling van de plaatselijke besturen ?

De Minister antwoordt bevestigend.

Dezelfde spreker merkt op dat het bedrag op jaarbasis van de bijdragen die gevorderd worden van de bij de RMZPPO aangesloten besturen het quotiënt is van een breuk waarvan de noemer gelijk is aan de loonmassa van hun vast personeel. Bijgevolg wordt die bijdrage zeer ongunstig beïnvloed door de overplaatsing naar allerlei niet-aangesloten intercommunale verenigingen van ziekenhuispersoneel dat tevoren wel van de aangesloten OCMW's afhing.

Uit een louter juridisch oogpunt biedt artikel 4 van het koninklijk besluit van 31 maart 1936 de intercommunales de mogelijkheid al of niet tot de RMZPPO toe te treden. Uit een financieel oogpunt zullen die massale lidmaatschapsopzeggingen het systeem van de op het algemeen beginsel van de solidariteit steunende verdeling van de pensioenlasten te gronde richten. Welke bedragen zijn daar concreet mee gemoeid en kan het door de regeling geleden verlies exact worden becijferd ?

In de huidige stand van de wetgeving derft de RMZPPO ontvangsten en moet zij volledig blijven instaan voor de huidige pensioenen en voor haar evenredig aandeel in de toekomstige.

Een soortgelijk probleem is gerezen na de Staatshervorming van 1988, toen een aantal instellingen van openbaar nut die bij de door de wet van 28 april 1958 ingevoerde pensioenregeling waren aangesloten, ontbonden en geherstructureerd werden. Welke regeling is toen uit de bus gekomen ? Dezelfde als die welke thans onderzocht wordt ? Wat zijn in voorkomend geval de punten waarop die beide regelingen te vergelijken zijn ?

De heer Detremmerie merkt op dat toen zijn stad Moeskroen besloot om haar ziekenhuis voortaan van een intercommunale vereniging te doen afhangen, het niet de bedoeling was aan de pensioenbijdragen te ontkomen, maar wel het budget van die instelling

CPAS vers l'intercommunale avant le 31 décembre 1992.

Cela permettra à sa ville de réaliser l'économie de quelque soixante millions de francs.

M. Pierco se rallie à la philosophie de ces articles.

Le respect maximal de l'autonomie communale a comme corollaire la responsabilité dans le chef des édiles communaux. Cela signifie donc que ceux-ci ne peuvent échafauder des systèmes ou des montages financiers qui permettent de fuir cette responsabilité; ils doivent continuer à respecter les engagements contractés dans le passé. Dans cette optique, les présentes dispositions sont particulièrement pertinentes.

M. Bertouille relève que l'article 74 du projet s'applique au cas particulier de l'intercommunale des oeuvres sociales de Charleroi. La réaffiliation prévue au 1er janvier 1993 vise-t-elle le régime commun des pensions locales ?

Le Ministre répond par l'affirmative.

Le même intervenant précise que le taux annuel de la cotisation exigée des administrations affiliées à l'ONSSAPL est le quotient d'une fraction dont le dénominateur est la masse salariale de leur personnel définitif. En conséquence, le produit de cette cotisation est gravement affecté par le transfert, à diverses associations intercommunales non affiliées, du personnel hospitalier, qui auparavant relevait des CPAS affiliés.

D'un point de vue purement juridique, les intercommunales trouvent dans l'article 4 de l'arrêté royal du 31 mars 1936 la possibilité de s'affilier ou non à l'ONSSAPL. Du point de vue financier, ces désaffiliations massives ruinent le système de la répartition des charges de pension, fondé sur le principe général de la solidarité. Combien celles-ci représentent-elles concrètement ? Quelle est la perte exacte pour le système ?

Dans l'état actuel de la législation, l'ONSSAPL perd des recettes et garde la charge totale des pensions accordées et une quote-part dans celles à venir.

Un problème similaire s'était posé, après la réforme de l'Etat de 1988, avec certains organismes d'intérêt public affiliés au régime de pension instauré par la loi du 28 avril 1958, qui ont alors été dissous et restructurés. Quelle est la solution retenue à ce moment-là ? Est-elle la même que celle à l'examen ? Le cas échéant, quelle est la comparaison entre les deux systèmes ?

M. Detremmerie fait valoir que la décision qu'a prise Mouscron de faire de son hôpital désormais une intercommunale n'a pas été inspirée par la volonté d'échapper à des cotisations en matière de pensions mais bien par celle d'établir un nouvel équilibre dans

weer sluitend te maken. Hij geeft weliswaar toe dat de RMZPPO schade zal lijden, maar daar staat tegenover dat men op zoek moest gaan naar financiële partners om die instelling weer vlot te trekken en met name om de lasten uit het verleden te dekken.

Een van de partners, namelijk de OMOB, was bereid dat initiatief te steunen mits de intercommunale zich voor haar pensioenregeling bij haar zou aansluiten.

Het lid merkt op dat het hem er in de eerste plaats om te doen was het betrokken personeel niet in sociale moeilijkheden te brengen en dat hij daarom de verworven voordelen voor de toekomst veilig wou stellen. De geplande maatregelen zullen de stad echter misschien verplichten om voor de pensioenregeling van haar ziekenhuis twee keer te betalen, een eerste keer aan de OMOB en een tweede keer door de RMZPPO schadeloos te stellen. Zij zal hoe dan ook worden benadeeld hoewel een dergelijke wijziging van de wetbepalingen helemaal niet in de lijn van de verwachtingen lag toen beslist werd naar een intercommunale vereniging over te stappen. Het ligt voor de hand dat de betrokken gemeentelijke overheden volkomen te goeder trouw gehandeld hebben.

*
* *

De Minister wijst erop dat de RMZPPO 130 miljoen inkomsten moet derven (Bergen : 77,8 miljoen - Hoei : 52,7 miljoen - Borgworm : te verwaarlozen). Voor de aangesloten gemeenten betekent dit dat de bijdragen met ongeveer 0,15 % omhoog gaan. De positie van de parastatale instellingen wordt geregeld bij artikel 12bis van de wet van 28 december 1958 en de ontworpen regeling is daar op alle punten mee vergelijkbaar.

De Minister is het eens met de opmerking van de heer Pierco dat alleen met die regeling de voor de toekomst noodzakelijke solidariteit kan worden opgelegd. Er zal een inspanning worden geleverd om de leemten in de huidige wet aan te vullen opdat gemeenten en OCMW's die uit de gemeenschappelijke pensioenregeling zouden treden daarvoor kunnen worden bestraft.

De Regering heeft er voorts de voorkeur aan gegeven van de terugwerkende kracht af te zien. De Minister wil echter de mogelijkheid behouden om, wanneer het wetsontwerp betreffende de pensioenen van het benoemde personeel van de plaatselijke besturen aangenomen zal zijn en de reserves van de kinderbijslagen onder meer gedeeltelijk ten gunste van de gemeenten zullen zijn gedeblokkeerd, bij de verdeling daarvan rekening te houden met compensaties die in het nadeel zullen uitvallen van de gemeenten die vóór 1 januari 1993 louter uit eigen belang uit die regeling zullen zijn gestapt.

De heer Detremmerie wijst er andermaal op dat de solidariteit in de pensioenregeling van de plaatselijke besturen moet worden gehandhaafd. Hij herin-

la la gestion financière de l'établissement. Il admet certes le préjudice que subira, en la matière, l'ONSSAPL mais précise d'autre part, qu'il a fallu trouver des partenaires financiers pour relancer l'institution et couvrir notamment les charges du passé.

Un de ces partenaires, la SMAP, était prêt à appuyer cette initiative pour autant que l'intercommunale s'affilie chez elle pour ce qui concerne les pensions.

Le membre indique que son souci principal était de ne pas léser, au niveau social, le personnel concerné, en préservant ses avantages acquis pour l'avenir. Les présentes mesures obligeront pourtant peut-être la ville à payer deux fois pour le système de pensions de son établissement hospitalier : une fois à la SMAP et une seconde fois, en payant un dédommagement auprès de l'ONSSAPL. Elle sera préjudiciée, alors qu'au moment de la décision du passage vers une intercommunale, rien ne laissait présager une telle modification des dispositions légales. La bonne foi des autorités communales concernées est évidente.

*
* *

Le Ministre précise que le manque à gagner pour l'ONSSAPL représente quelque 130 millions de francs (Mons : 77,8 millions - Huy : 52,7 millions - Waremme : à négliger). Cela signifie une augmentation des cotisations d'environ 0,15 % pour les communes affiliées. La situation des parastataux a été réglée par l'article 12bis de la loi du 28 décembre 1958. Le présent règlement est tout à fait analogue.

Le Ministre rejoint M. Pierco lorsqu'il affirme que ce système est le seul à pouvoir imposer l'indispensable solidarité pour l'avenir. On s'efforce de combler des lacunes dans la législation actuelle, afin qu'au 1er janvier 1993, les communes et CPAS soient sanctionnées, s'ils se désaffilient du régime commun des pensions.

Pour ce qui est de la rétroactivité, le Gouvernement a choisi de ne pas l'instaurer. Le Ministre s'est toutefois réservé la possibilité, au moment où sera adopté le projet de loi relatif aux pensions du personnel nommé des administrations locales et où les réserves des allocations familiales seront notamment partiellement débloquées en faveur des communes, de tenir compte, lors de la répartition de celles-ci, de compensations à opérer en défaveur des communes qui se sont désaffiliées de ce régime, au gré de leurs propres intérêts, avant le 1er janvier 1993.

M. Detremmerie réaffirme la nécessité de maintenir la solidarité au sein du système de régime de pensions des pouvoirs locaux. Il rappelle que dans sa

nert eraan dat het beheer van het openbaar ziekenhuis in zijn gemeente sedert 1 januari 1992 toevertrouwd is aan een intercommunale vereniging. Die vereniging heeft evenwel de beschikking gekregen over het door het OCMW bezoldigde personeel. Om de goede werking van de instelling te garanderen wordt dat personeel verder door dat OCMW uitbetaald.

Spreker bevestigt nogmaals dat de goedkeuring van de aan de orde zijnde maatregelen zijn stad ongeveer zestig miljoen frank zal kosten. Hij zal ook opnieuw moeten gaan onderhandelen met de OMOB, die zal moeten aanvaarden om terug te komen op een destijds volkomen te goeder trouw door beide partijen gesloten overeenkomst. Als de OMOB afstapt van haar eis dat het ziekenhuispersoneel bij haar eigen pensioenregling zou worden aangesloten, zijn er geen moeilijkheden te vrezen. Dat is echter weinig waarschijnlijk aangezien zij haar financiële tegemoetkoming afhankelijk had gesteld van de nakoming van de bedoelde verbintenis.

De heer Detremmerie voegt eraan toe dat het in het belang van zijn stad ware dat het OCMW-personeel nog vóór 1 januari 1993 naar de intercommunale vereniging wordt overgeplaatst. Zo wordt voorkomen dat dit personeel onder de toepassing van de hier besproken maatregel zou vallen.

De heer Bertouille vraagt zich af of er in Vlaanderen geen soortgelijke gevallen bestaan.

De Minister merkt op dat Vlaamse OCMW-ziekenhuizen soms als vzw worden opgericht en dat is onder meer het geval geweest in Tongeren en in Geel. Voor het vastbenoemde personeel worden de bijdragen doorbetaald, ook al was dat uit een strikt juridisch oogpunt niet nodig. De toestand van die vzw's zal evenwel ook worden bekeken in het raam van het voormelde wetsontwerp tot organisatie van de herziening van alle plaatselijke besturen.

Wat Moeskroen betreft, verklaart de Minister zich bereid om tot een verzoening met de OMOB te komen. Dat is des te meer gewenst daar die instelling deelgenomen heeft aan de onderhandelingen over de huidige maatregelen en over de algemene hervorming van het systeem en daar uiteindelijk mee akkoord is gegaan.

De heer Detremmerie heeft vertrouwen in de Minister en hij zal de artikelen dan ook goedkeuren. Hij hoopt dat de verzoeningspoging een gunstig resultaat zal hebben. Mocht dat niet het geval zijn, dan blijft de overgang naar een op te richten vzw tot de mogelijkheden behoren. Het lid wijst er niettemin op dat het hem er in de eerste plaats om te doen is in de regeling te blijven.

*

* *

De Voorzitter vestigt er de aandacht op dat de Nederlandse versie van artikel 74 dient te worden

commune, depuis le 1er janvier 1992, la gestion de l'hôpital public a été confiée à une intercommunale. Le personnel, pour assurer un bon fonctionnement de l'établissement, a continué à être rémunéré par le CPAS mais a été mis à la disposition de l'intercommunale.

L'intervenant réaffirme que l'adoption des mesures à l'examen coûtera quelque soixante millions de francs à sa ville. Il lui faudra également renégocier avec la SMAP, qui devra accepter de revenir sur un accord conclu, à l'époque, de toute bonne foi entre les deux parties. Si la SMAP abandonne son exigence d'affiliation du personnel de l'hôpital à son propre système de pensions, il n'y aura pas de problème. C'est cependant peu probable, dans la mesure où elle avait conditionné son aide financière au respect de cet engagement.

M. Detremmerie ajoute que l'intérêt de sa ville justifierait qu'il procède au transfert de personnel du CPAS vers l'intercommunale avant le 1er janvier 1993, afin de ne pas tomber sous le coup de ces dispositions à l'examen.

M. Bertouille se demande s'il n'existe pas également des cas similaires en Flandre.

Le Ministre précise qu'il y a des cas en Flandre, où des hôpitaux de CPAS se sont constitués en asbl. C'est notamment ainsi que cela s'est passé à Tongres et à Geel. Pour le personnel nommé à titre définitif, les cotisations ont continué à être payées, même si du point de vue strictement juridique, cela ne s'imposait plus. Toutefois, la situation de ces asbl sera également envisagée dans le cadre du projet de loi précité organisant la révision de l'ensemble des pensions locales.

Pour ce qui concerne Mouscron, le Ministre se déclare prêt à organiser une conciliation avec le SMAP et ce, d'autant plus que cet organisme a participé aux négociations à propos des présentes mesures et de la réforme globale du système et a finalement marqué son accord.

M. Detremmerie marque sa confiance au Ministre et indique qu'il votera donc ces articles. Il espère que le résultat de la conciliation se révélera concluant. Dans le cas contraire, le passage vers une asbl à constituer reste envisageable. Le membre indique toutefois que son intention première est de rester dans le système.

*

* *

Le Président attire l'attention sur le fait qu'à l'article 74, il y a lieu de compléter le libellé néerlandopho-

aangevuld met de woorden « met ingang van 1 januari 1993 ».

De heer Bertouille vraagt of met betrekking tot die wijzigingen van de gemeentewet het advies van de Vereniging van Belgische steden en gemeenten ingewonnen werd.

De Minister merkt op dat de Vereniging het gebrek aan solidariteit van sommige gemeenten ten aanzien van de pensioenregeling van de plaatselijke besturen aan de kaak heeft gesteld; het Beheerscomité van de RMZPPO heeft trouwens dezelfde punten van kritiek geuit.

C. Stemmingen

De artikelen 74 tot 77 worden aangenomen met 11 stemmen en 5 onthoudingen.

II.

TITEL VI

HOOFDSTUK VI

BINNENLANDSE ZAKEN (Artikel 162)

Over dit artikel worden geen opmerkingen gemaakt en het wordt aangenomen met 12 stemmen en 5 onthoudingen.

*
* *

Het geheel van de aan de Commissie voorgelegde bepalingen wordt aangenomen met dezelfde stemming.

De Rapporteur,

De Voorzitter,

M. HARMEGNIES

E. VANKEIRSBILCK

ERRATUM

Artikel 74 dient te worden aangevuld met de woorden « met ingang van 1 januari 1993 ».

ne de l'article par les mots « met ingang van 1 januari 1993 ».

M. Bertouille demande si l'avis de l'Union des Villes et des Communes a été sollicité à propos de ces modifications de la loi communale.

Le Ministre fait observer que l'Union a dénoncé le manque de solidarité de certaines communes à l'égard des systèmes des pensions des pouvoirs locaux. Le Comité de gestion de l'ONSSAPL a fait de même.

C. Votes

Les articles 74 à 77 sont adoptés par 11 voix et 5 abstentions.

II.

TITRE VI

CHAPITRE VI

INTERIEUR (Article 162)

Cet article ne donne lieu à aucune observation et est adopté par 12 voix et 5 abstentions.

*
* *

L'ensemble des dispositions soumises à la Commission est adopté par le même vote.

Le Rapporteur,

Le Président,

M. HARMEGNIES

E. VANKEIRSBILCK

ERRATUM

Il y a lieu de compléter le texte néerlandais de l'article 74 par les mots « met ingang van 1 januari 1993 ».